

PAR PASAULES BEIGĀM

(Šī brošūra balstās uz
izvilkumiem no svēto tēvu
un citu dievbijības censoņu
darbiem.)

Rīga 1998

Tulkojis Artūrs Letūrs

Švētnieks Jeruzalemes Kirils

Zini antikrista atnākšanas zīmes, ne vien pats tās paturi prātā, bet arī visiem bagātīgi pavēsti.

Optīnais hieromūks Nektārijs

Visā meklējiet lielo jēgu. Visam, kas notiek ap mums un ar mums ir sava nozīme. Nekas nav bez cēloņa...

Igumens Nikons (Vorobjovs) (1894—1963)

Kaut arī Dieva tiesas ir slēptas no mums, derīgo tiem, kas glābjas, Kungs atklāj caur saviem svētajiem, bet viņi daudz ko ir pierakstījuši mūsu mierināšanai un pamācīšanai.

Arhibīskaps Nataniēls (Lvovs)

Lasot senus svētīgus pravietojumus, jāatceras, ka nākotni ne tikai nevar paredzēt bez sevišķas tam domātas Dieva palīdzības, bet arī dzirdot un lasot paredzēto, nav iespējams vai katrā ziņā ļoti grūti to saprast. Tas attiecas gan uz ārēju apstākļu aprakstu, taču vēl lielākā mērā uz nākamo paaudžu cilvēku iekšējo stāvokli.

Švētnieks Teofans Vientuļnieks (1815—1894)

Cik reižu jau nav bijuši paredzējumi, ka teju, teju ir laiku beigas. Taču viss garām. Pestītājs teica, ka neviens nezina laiku. Tāpēc nav

ko zīlēt un apjukt no citu minējumiem. Ka būs otrā Atnākšana, tas ir neapšaubāmi. Un neapšaubāmi ir tas, ka tas būs pēkšņi — piepildoties visiem lielajiem iepriekšparedzējumiem. Mums atliek tikai nepātraukti gaidīt Kungu un gatavoties pretimņemšanai, nezīlējot par laiku.

Arhibīskaps Averkijš

Pastāvīgais Kristus otrās Atnākšanas gaidīšanas gars — tas ir pirmkristietības gars, kurš lūdzoties sauc uz Kungu: “Nāc, Kungs Jēzu!” (Atkl. 22, 20) Bet pretējais šim gars, bez šaubām, antikrista gars, kurš visādi cenšas novirzīt kristiešus no domas par Kristus otro Atnākšanu un pēc tam sekojošo atmaksu. Tie, kuri padodas šim garam, pakļaujas briesmām neatpazīt antikristu, kad viņš atnāks, un nokļūt viņa tīklos. Lūk, tas arī ir pats šausmīgākais mūsdienu pasaulē, kura ir pilna ar visādiem maldiem un kārdinājumiem. Kā brīdināja mūs Kungs, antikrista kalpi centīsies pievilt, ja iespējams, arī izredzētos (Mt 24, 24). Sociālā, ekonomiskā, politiskā rakstura cēloņi var tikt apskatīti tikai kā atvasinātie, otršķirīgie notiekošā faktori. Visa pasaulē notiekošā galvenais virzītājspēks, pamatcēlonis ir — nekad, nevienu mirkli neapsikstošā nīknā cīņa starp šīs pasaules valdnieku sātanu un Dievu — sātana kā Dieva pretinieka tieksme sagraut Dieva darbus pasaulē un pazudināt cilvēku kā Dieva radības kroni. Tikai no šī viedokļa mums jāizskaidro sev visu, kas notiek cilvēku dzīvē — kā personīgā, tā arī ģimenes, sabiedriskā, politiskā: tad viss, kas dažreiz šķiet neskaidrs, pat neizskaidrojams, kļūst pilnīgi saprotams.

Optinas shiarhimandrīts Barsanufijs (1845—1913)

Nodzīvosiet līdz šausmīgiem laikiem, bet Dieva svētība mūs pasargās. Visapkārt neieredz kristietību. Tā viņiem ir jūgs, kas traucē brīvi dzīvot, nepiespiesti veikt grēkus. Izvirst, iznīkst, deģenerējas jaunā paaudze. Grib dzīvot bez Kristus. Nu, ko tad! Tādas dzīves augļi ir redzami... Antikrists acīmredzami ienāk pasaulē.

Jaunākie izgudrojumi ar mērķi nest labumu galu galā izrādās vairāk kaitīgi nekā derīgi...

Visa pasaule atrodas kaut kāda spēka ietekmē, kas pakļauj prātu, gribu un visus cilvēka dvēseles spēkus. Tas ir svešs spēks, ļauns spēks. Tā avots ir sātans, bet ļaunie cilvēki ir tikai ierocis, ar kura palīdzību tas darbojas. Antikrists ienāk pasaulē, bet tie ir viņa priekšteči. Par to Apustulis saka: “Tāpēc Dievs ļaus lai pār viņiem nāk maldu vara, lai tie ticētu meliem... Tāpēc ka viņi nepieņēma patiesības mīlestību...” (2. Tes. 2, 10-11).

Kaut kas tumšs, drausmīgs ienāk pasaulē... Cilvēks paliek kā bezpalīdzīgs. Tik lielā mērā pār viņu valda šis ļaunais spēks, ka viņš neapziņās, ko dara.

Mēs tad aiziesim, bet jūs būsiet visu šo briesmu dalībnieki un līdzgaitnieki. Nodzīvosiet līdz šausmīgiem laikiem.

Svētlaimīgā Matrona Nikonova (1881-1952)

Cik man jūs visus žēl. Nodzīvosiet līdz pēdējiem laikiem. Dzīve kļūs arvien sliktāka un sliktāka. Grūta. Nāks laiki, kad jūsu priekšā noliks krustu un maizi un teiks: "Izvēlies!" Mēs izvēlēsimsies krustu.

Sirdsskaidrais Atona kalna Nils (16 gs.)

Tuvojoties 20. gadsimta vidum, tā laika tauta pārvērtīsies līdz nepazīšanai. Kad laiks tuvosies antikrista atnākšanai, cilvēku prāts aptumšosies no miesiskām kaislībām un arvien vairāk pastiprināsies bezgodība un nelikumība. Pasaule pārvērtīsies līdz nepazīšanai, ārējais cilvēku izskats izmainīsies un, pateicoties apgērba un matu sakārtojuma un formas nekaunībai, nevarēs vairs skaidri atšķirt vīrieti no sievietes. Sātana vilinājuma dēļ šie cilvēki kļūs mežonīgi un būs cietsirdīgi, līdzīgi zvēriem. Nebūs cieņas pret vecākiem un sirmgalvjiem, izzudīs mīlestība. Meli un mantkārība sasniegs augstāko pakāpi, un

bēdas tiem, kas krāj mantu. Netiklība, laulības pārkāpšana, homoseksuālisms, slepeni darbi, laupīšanas un slepkavības valdīs sabiedrībā.

Šis auglis (antikrists) piedzims tad, kad pasaule kļūs tikumiski nabadzīga. Tā arī Baznīca panīks garīgo vadītāju dēļ.

Pasaulei liksies, ka antikrists ir lēnprātīgs un no sirds pazemīgs, bet patiesībā viņš sirdī būs — lapsa (Lk 13, 32), dvēselē — vilks (Jņ 10, 12), cilvēku apjukums būs viņa barība (sk. Mt 26, 10; Jņ 12, 4—8).

Cilvēku apjukums atklāsies: nosodišanā, skaudībā, ļaunatminībā, naidā, strīdos, mantkāribā, ticības aizmiršanā, netiklībā, lielībā ar netiklību, pretdabiskas dzimumtieksmes apmierināšanā. Šis ļaunums būs antikrista barība.

Pasaules nelikumības un patvaļas laikā ļaunums cilvēku starpā sasniegs galējas robežas* un cilvēki sāks vaimanāt; to arī izmantos

* *Bet to zini, ka pēdējās dienās iestāsies baigi laiki, jo cilvēki būs patmīļīgi, mantkāriģi, iedomīgi, augstprātīgi, zaimotāji, nepaklausīgi vecākiem, nepateicīgi, netikumīgi, nežēlīgi, nesamierināmi, apmelotāji, nesavaldīgi, bargi, nesaudzīgi, nodevēji, nekaunīgi, uzpūtīgi, kas vairāk mīlēs baudas nekā Dievu, ārēji liekuļodami dievbijību, bet tās spēku noliedzdami (2. Tim. 3, 1—5).*

antikrists un parādīs sevi kā pasaules pestītāju.

Tad viņš sagraūs varu pār pasauli, kļūs pasaules pārvaldītājs, sāks valdīt arī pār cilvēka jūtām. Cilvēki ticēs viņa vārdam, jo viņš rīkosies kā vienvaldītājs. Cilvēki, kas bez tā jau kļuvuši par dēmonu mājokļiem, ticēs antikristam bezgalīgi, padarīs viņu par pasaules vienvaldītāju un patvaldnieku, jo viņš būs ierocis pēdējam mēģinājumam iznīcināt kristietību zemes virsū.

Atrodoties pazušā, cilvēki domās, ka viņš ir Kristus Pestītājs.

Tajā laikā Evaņģēlijs būs noniecināts. Notiks šausmīgas parādības.

Iestāsies briesmīgs bads. Tad ēdīs septiņreiz vairāk, bet nejutīs sātu.

Zelta vērtība būs līdzvērtīga mēsliem uz ceļa. Cilvēki pārcelsies no vietas uz vietu. Daudzi nīks uz ceļiem. Ēdīs mirušo miesas, jo nespēs izturēt badu.

Diena kļūs tik īsa kā stunda, nedēļa kā diena, mēnesis kā nedēļa, gads kā mēnesis...

Šie cilvēki savos ļaunajos darbos pārsniegs dēmonus un būs viens gars ar tiem.

Kāda tad notiks laupīšana! Kāda iekaršana uz savu dzimumu, laulības pārkāpšana, asinsgrēks, izlaidība tad gan būs! Līdz kādam pagrimumam nonāks tad ļaudis, līdz kādai netiklī-

bai. Tad notiks sajukums ar milzīgu varaskāri (t.i., revolūcijas un partiju cīņas), nepārtraukti cīnīsies, bet neatradīs ne sākumu, nedz galu (t.i., nebūs nekādas jēgas).

Tajos nākošajos laikos, pateicoties milzīgās noziedzības un netiklības spēkam, cilvēki pazaudēs Svētā Gara žēlastību, kuru ieguvuši Svētajā Kristībā, un līdz ar to pazaudēs sirdsapziņas pārmetumus. Dieva Baznīcas zaudēs dievbijīgus un godprātīgus ganus, un bēdas tad palikušajiem kristiešiem, kuri pavisam zaudēs ticību, jo tiem nebūs iespējas no jel kāda ieraudzīt patiesības gaismu. Tad viņi dosies prom no pasaules meklēt savas dvēseles ciešanu atvieglinājumu, bet visur viņus sagaidīs šķēršļi un apspiešana.

Sirdsskaidrais runā sekojošus vārdus no Dieva vaiga: pieņem šo pazīmi un zināsi, kā Es tev saku: kad atraušu Savu roku no viņiem, tad noturēs dievkalpojumu un Liturģiju, it kā joņojot pa lielceļu.

Optinas hieromūks Nektārijs († 1928)

Pēdējos laikos pasaule tiks apjozta ar dzelzi un papīru. Noasa laiki — mūsu laiku attēls. Noa-

sa šķirsts — Baznīca, tikai tie, kas atradīsies tajā, izglābsies. Jālūdzas. Ar lūgšanu, Dieva vārdu katrs netīrums attīrīsies. Sākas lūgšanu laiks. Darba laikā runā Jēzus lūgšanu. No sākuma ar lūpām, tad prātu, līdz beidzot tā pati ienāks sirdī.

Noasa laikos Kungs simts gadus runāja, ka būs plūdi, bet Viņam neticēja, nenožēloja grēkus, un no visa ļaužu dzimuma atradās tikai viens taisnais ar ģimeni. Tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšanas laikā.

Noasa laikos bija tā: plūdi tuvojās, Noass par to zināja, stāstīja cilvēkiem, bet neviens neticēja. Viņš nolīga strādniekus būvēt šķirstu, bet tie ceļot neticēja un tāpēc saņēma tikai norēķinu, bet neizglābās. Tās dienas — mūsu dienu attēls. Noasa šķirsts — Baznīca. Tikai tie, kas atradīsies tajā, izglābsies.

Noass sauca visus cilvēkus, bet atnāca tikai lopi.

Cilvēci pārņēmusi sociālo katastrofu priekšnojauta. Visi to jūt instinktīvi kā skudras. Bet uzticamajiem nav ko baidīties: viņus sargās žēlastība. Pastarajā dienā ar uzticamajiem notiks tas pats, kas ar apustuļiem pirms Dievmātes aizmigšanas: katrs uzticamais, kur lai arī tas kalpotu, tiks pārnest uz vienu vietu...

Sirdsskaidrais Maksims Apliecinātājs (582—662)

Es negribu, lai ķeceri mocītos, un nepriecājos par viņu ļaunumu. Dievs, pasarg! — bet sevišķi priecājos par viņu atgriešanos. Jo, kas gan ticībā uzticamajiem var būt jaukāks kā redzēt izkaisītos Dieva bērnus savāktus kopā. Es neesmu zaudējis saprātu, lai ieteiktu nežēlastību vērtēt augstāk par cilvēkmīlestību. Taisni otrādi, es iesaku ar uzmanību un cītību darīt labu visiem ļaudīm. Bet pie tam es saku: “Nedrīkst palīdzēt ķeceriem nostiprināties viņu neprātīgajos ticējumos, šeit jābūt asam, nesamierināmam. Jo es nevaru nosaukt par mīlestību, bet par cilvēknīšanu un atkrišanu no Dievišķās mīlestības to, kad kāds nostiprina ķecerus viņu maldos, viņu neizbēgamajai bojāejai.”

Sirdsskaidrais Teodosijs Kijevas Pečoru klostera igumens (1036—1091)

Nav labi, bērni, lielīt svešu ticību. Ja kāds liela svešu ticību, tas kļūst savas ticības zaimotājs, ja kāds sāks nepārtraukti slavēt gan savu, gan svešu, tas ir tuvs ķecerībai. Taču tu, bērns, sargies no

viņiem, izvairies no tiem un paud savu ticību ar labiem darbiem, un dod žēlastības dāvanas ne tikai savējiem ticībā, bet arī svešajiem.

Sv. Hipolits, Romas pāvests († 268)

... daudzi, kuri uzklausīs Dievišķos Rakstus, kuriem tie būs rokās un kuri tos ņems vērā, izbēgs no antikrista pievilšanas. Jo skaidri sapratīs antikrista ļaunprātības un tā pievilšanas melus: viņi izbēgs no tā rokām un paslēpsies kalnos un zemes aizās un ar asarām un satriektu sirdi meklēs To Cilvēkumīlotāju, kurš viņus izraus no antikrista tīkliem un paglābs no tā smagajiem kārdinājumiem un neredzamā veidā, ar Savu labo roku pārsegs viņus par to, ka viņi pienācīgi un taisnīgi vērsās pie Viņa.

Svētnieks Ignatijs Brjančaņinovs (1807—1867)

Nedomājiet, ka kristietības nezināšana ir mazsvarīgs trūkums! Nē! Tā sekas var būt pazudinošas, sevišķi tagad, kad sabiedrībā klejo neskaitāmas grāmately ar kristīgu nosaukumu, bet sātānisku mācību. Nezinot patiesi kristīgu mācību, jūs varat pieņemt nepatiesu, Dievu zaimojošu domu par patiesu, apgūt to un tādā

kārtā iegūt mūžīgo bojāeju. Dieva zaimotājs neizglābsies! Nespēlējieties ar jūsu pestīšanu! Nespēlējieties! Savādāk mūžīgi raudāsiet.

Antikrists nāks savā, viņam nozīmētajā laikā. Pirms viņa atnākšanas lielākā daļa cilvēku atkritīs no kristīgās ticības. Diemžēl antikrista brīnumi un darbi ievēdīs strupceļā arī pašus Dieva izredzētos. Lielās antikrista ietekmes uz cilvēkiem cēlonis slēpsies viņa ellišķīgajā viltībā un liekulībā, ar kuriem veikli tiks maskēts drausmīgais ļaunums viņa nevaldāmajā un bezkaunīgajā uzdrīkstēšanās spējā, pārpilnajā kritušo garu līdzdarbībā un, visbeidzot, spējā veikt brīnumus, kaut gan nepatiesus, bet pārsteidzošus. Dieva svētajiem sāksies šausmīgi pārbaudījumi: viltība, liekulība, vajātāja brīnumi pastiprināsies, lai viņus apmānītu un pieviltu; ar ļaunprātīgu izdomu apslēptās, izsmalcinātās vajāšanas un apspiešanas, mocītāja neierobežotā vara nostādīs viņus visgrūtākajā stāvoklī; viņu mazais skaits liksies visas cilvēces priekšā nicība, viņu viedoklis tiks uzskatīts par īpašu vājumu; vispārēja nicināšana, neieredzēšana, meli, apspiešanas, varmācīga nāve būs viņu daļa. Tikai sevišķas Dieva svētības rezultātā tās vadībā Dieva izredzētie spēs stāties pretī Dieva ienaidniekam, apliecināt viņa un cilvēku priekšā Kungu Jēzu.

Pašu cilvēku, kaut arī uzticīgu Dievam, spēki nav pietiekami, lai stāvētu pretī apvienotiem atstumto eņģeļu un cilvēku spēkiem, kuri darbošies ar ārprātīgām dusmām un izmisumu, nojaušot savu ātro bojāeju. Dieva svētība, pārklājot Dieva izredzētos, padarīs par nespēcīgiem kārdinātāja valdzinājumus, par nestipriem viņa draudus, par nicināmiem viņa brīnumus; tā dāvās viņiem vīrišķību apliecināt cilvēku pestīšanas veicēju Pestītāju un atmaskot viltus mesiju, kurš nācis pazudināt cilvēkus; tā uzvedīs cilvēkus uz ešafota kā uz ķēniņa troņa, kā uz kāzu svinībām.

Visa pasaule it kā vienprātīgi tiecas sagaidīt kaut kādu sevišķu personu, ģēniju, tiecas uz lielisku un svinīgu tikšanos. Tas ir acīmredzams. Persona būs tā nomaskēta, ka ļaužu masa to atzīs par mesiju: vai tad tas ir brīnums, ja viņa (antikrista) pravieši parādījās mesijas praviešu veidolos? Tiek gatavots ceļš, domu ceļš maldu varas ienākšanai prātos un sirdīs (2. Tes. 2, 11).

** Pēc veiktiem pētījumiem pasaulē ir aptuveni 2000 viltvāržu, kas sevi dēvē par Kristu. Losandželosā vien ir ap 400 dažādu kultu kalpotāju, kuri sludina sevi par Kristu. 25 miljoni ziemeļamerikāņu nokļuvuši šo viltus*

Pastāvīga grēcīga dzīve ir pastāvīga atsacīšanās no Kristus, neskatoties, ka tas nav teikts ar mēli un muti. Taču, ak vai! Tas jau notiek, sākums ir izsacīts sen. Nevar mute un mēle neizpaust slepenu sirds atkāpšanos un atteikšanos: tās it kā neviļus izsaka to.

Atsacīšanos no Kristus pauž un sludina dažādas ķecerīgas mācības.

Vairojoties kārdinājumiem, kas valdīs un visu aptvers, evaņģēlisko baušļu aizmiršana un noniecināšana no visas cilvēces puses būs iemesls tam, ka tas, kurš gribēs glābties, nošķirsies no cilvēku sabiedrības gan iekšēji, gan ārēji. Svētīgu vadītāju apsūkuma dēļ, melu mācītāju pavairošanās dēļ, kuri krituši dēmonu pievilumā un velk visu pasauli šajos maldos, nepieciešama pazemības caurstrāvota dzīve, nepieciešama

Kristu tīklos. Lielu ļaužu pulku ir pievilis kāds Visarions no Minusinskas Krievijā, kurš sarakstījis pat jaunu evaņģēliju, kurā viņš pasludina par savu kā Kristus misiju uz zemes. Parādījis ne tikai liels skaits viltus Kristus, bet arī viltus Dievmātes un daudz dažādu ekstrasesu, magu. Tiek uzskatīts, ka ASV ar maģiju nodarbojas apmēram 9 milj., bet Eiropā — 1 milj. cilvēku. 1966. gadā Amerikā tika dibināta sātana baznīca. Apzināti sātana pielūdzēji ir izplatījušies visā pasaulē, tie ir arī pie mums Latvijā.

dzīve pēc evaņģēlija baušļiem, nepieciešamas lūgšanas ar asarām par sevi un visu cilvēci, nepieciešama piesardzība no visādas dedzīgas aizraušanās, domājot Dieva darbu paveikt tikai cilvēciskiem spēkiem. Glābieties lai katrs glābj savu dvēseli, teikts kristiešu atlikumam, teikts ar Dieva garu. Glāb sevi!

Atkāpšanos ir pieļāvis Dievs; nemēģini to novērst ar tavu nespēcīgo roku... Noej malā, pasargi no tā pats sevi; un tas priekš tevis ir pietiekami. Izproti laika garu, izzini to, lai pēc iespējas izbēgtu no tā ietekmes. Tu esi svētlaimīgs, ja pestīšanas lietā atradīsi vienu uzticamu darbinieku: tā ir liela un mūsu laikos reta Dieva dāvana.

Baidies no liekulības, pirmkārt pats sevī, pēc tam citos: baidies sevišķi tāpēc, ka tā ir šim laikam raksturīga īpašība spējīga aplipināt katru, kurš kaut nedaudz nosliecas uz vieglprātīgu uzvedību, veic pašaizliedzības darbus, nevis sevi izrādīt cilvēkiem, bet slepeni tavas pestīšanas labad Dieva acu priekšā — un tava uzvedība attīrīsies no liekulības. Nesodi tuvākos, atstājot tiesu Dieva ziņā, — un tava sirds attīrīsies no liekulības. Vajā liekulību sevī, izdzen to no sevis, novērsies no inficētām masām, kuras apzināti un neapzināti darbojas liekulības virzienā, kuras

kalpošanu pasaulei slēpj ar kalpošanu Dievam, laicīgo labumu iegūšanu ar mūžīgo labumu meklēšanu, kuras svētuma apsegā slēpj grēcīgo dzīvi un dvēseli, kura pilnībā nodota kaislībām.

Pirms otrās Kristus atnākšanas kristietība, garīgums un apdomība apsīks cilvēcē līdz galējībai.

Antikrista pretinieki tiks uzskatīti par musinātājiem, sabiedriskā labuma un kārtības ienaidniekiem, tiks pakļauti slepenām un atklātām vajāšanām, spīdzināšanām un sodiem.

Svētais Kronštates Jānis (1828—1908)

Kaut gan mēs mūsdienu dzīvē skaidri redzam daudzu briesmīgās tiesas tuvošanās zīmju piepildīšanos, Kungs vēl saudzē pasauli savu izredzēto dēļ, kurus pazīst. Pēdējā laikā cilvēki ir tā izvirtuši, ka zaudējuši visu kaunu un sirdsapziņu; visvisādas nelikumības ir visu acu priekšā: skaudība, naidis, apmelošana, Dieva zaimošana, lepnība, visatļautība, laupīšanas, slepkavības liecina par kristīgās mīlestības vēsumu. Cilvēki nepieņem to, ka viņi ir atbildīgi par saviem grēkiem, nepieņem, ka dvēsele ir radīta pēc Dieva tēla un līdzības, un kļuvuši par garī-

giem miroņiem — liķi, kuri smird no visādiem grēkiem. “Bet, kur maīta, tur salasās ērgļi,” saka Pestītājs (Mt 24, 28). Kādi ērgļi? Tie ir dēmoni, kā arī cilvēki, kuri pilda viņu ļauno gribu un pavedina šos mazos uz visādiem noziegumiem un netikumiem. Visi garīgie miroņi kļūst par sātana un viņa eņģeļu laupījumu.

Kungs kā lietpratīgs ārsts pakļauj mūs dažādiem kārdinājumiem, ciešanām, slimībām un bēdām, lai mūs attīrītu kā zeltu ceplī. Dvēsele, kura iestīgusi visāda veida grēkos, grūti padožas tīrīšanai un ārstēšanai, bet ar lielu piespiešanos un sūrumu, un tikai ar ilgstošas pacietības un ciešanu pieredzi tā sarod ar tikumu un sāk karsti mīlēt Dievu. Lūk, bēdu un ciešanu mērķis! Tas ir nepieciešams kā atsevišķām personām, tā arī visai tautai, kas grimst bezgodībā un netikumos.

Acīmredzot drīz pienāks Kristus otrās atnākšanas diena, jo ir notikusi pravietotā atkāpšanās no ticības, kaut gan vēl nav atklājies grēka cilvēks, pazušanas dēls (antikrists), kurš pretojas un sacelšas pret visu, kas saucas Dievs vai svētums (2. Tes. 2, 3-4).

Mēs piedzīvojam šausmīgus laikus un acīmredzot pēdējos, un, lai gan nākamās briesmīgās tiesas diena un stunda nevienam no cilvēkiem

nav zināma, taču tās tuvošanās zīmes, kas norādītas Evaņģēlijā, jau ir. Tāpēc mums jābūt gataviem stāties vispārējās tiesas priekšā un dzīvot grēku nožēlā, mīlestībā un labos darbos.

Pēdējās visas pasaules briesmīgās Dieva tiesas tuvošanās tiek pasteidzināta ar šausmīgu ļaunuma izplatīšanos uz zemes. Pašreizējā laikā visādas netaisnības kā jūra pārklāj zemi. Cilvēku patvaļai nav gala, visādiem maldiem un netikumiem plaši atvērtas durvis. Dieva likumi tiek mīdīti kājām; radība aizmirsusi savu Radītāju, grēcīgie cilvēki savā lepnībā iedomājas esam sevi bezvainīgus; aptraipīti ar visādām nešķīstībām, viņi aizmirsuši savas netīrības. “Vērsis pazīst savu īpašnieku un ēzelis sava kunga sili” (Jes. 1, 3), bet kristieši novērsušies no sava Kristus, sava Pestītāja, kurš izpircis viņus ar Savām asinīm no lāsta un nāves. No kāju pēdām līdz pakausim nav sabiedrībā veselas vietas — “tikai vātis un brūces, un jauni ievainojumi, kas nav apkopti, nav pārsieti un ar eļļu ieziesti. Ja Kungs Cebaots nebūtu mums saglabājis šo mazo atlikumu, mēs būtu kā Sodoma, mēs līdzinātos Gomorai” (Jes. 1, 6, 9).

Lūk, šie pravieša vārdi zīmējas tieši uz mūsu laiku: “Tauta būs apspiesta, cits citam māksies virsū, katrs savam tuvākam; zēns uzstāsies pret

sirmgalvi un palaidnis pret cienības pilno” (Jes. 3, 5).

Kungs pārsvarā lūkojas uz virsganu un svētkalpotāju uzvedību, uz to, kā viņi veic savus apgaismošanas, svētdarbības un gana pienākumus. Pašreizējais ticības un tikumības noplākums ļoti lielā mērā izriet no daudzu hierarhu un vispār svētkalpotāju kārtas aukstuma pret saviem ganāmpulkiem.

Nesteidzieties un nebaļojieties, brāļi, lai savērnīki — sātānisti kādu brīdi papriecājas par saviem ellišķīgajiem panākumiem. Dieva sods viņiem “nekavējas nākt, un viņu posts nesnauž” (2 Pēt. 2, 3). Kunga roka atradīs visus, kas mūs neieredz, un atmaksās par mums taisnīgi. “Man pieder atriebšana, es atmaksāšu, saka Kungs” (Ebr. 10, 30). Tāpēc, redzot pasaulē visu pašreiz notiekošo, nenodosimies grūtsirdībai.

Svētais moceklis Kosma Autoloss

(† 1779)

Nāks laiki, kad zudīs vienotība starp svētkalpotājiem un ganāmpulku. Nāks laiki, kad pareizticīgie ļaunosies cits uz citu. Iesaku jums saglabāt mieru un satiecību.

Cilvēki kļūs nabagi slinkuma dēļ. Skolās mācīs tādas nešķīstības, par kādām jūs nevarat pat iedomāties.

Mūķene Makārija († 1993)

Drīz dievkalpojumi tiks saīsināti. Tos saglabās tikai lielos klosteros, bet citās vietās veiks izmaiņas. Es tikai vienu saku: bēdas būs svētkalpotājiem, tie tiks izkaisīti pa vienam un tā arī dzīvos.

Starecs Varnava († 1906)

Bet, kad vairs nebūs spēka paciest, tad nāks atbrīvošana. Sāksies uzplaukums. Atkal tiks celtas baznīcas. Pirms beigām būs uzplaukums.

Viricas starecs Serafims (1865—1949)

Pienāks tāds laiks, kad Krievijā būs neparasts uzplaukums. Atvērsies daudzas baznīcas un klosteri, pat ārzemnieki brauks pie mums kristīties. Bet tas nav uz ilgu laiku, uz gadiem 15, pēc tam nāks antikrists.

Igumens Nikons Vorobjovs (1894—1963)

Tiem, kas meklē Debesu valstību, nebūs nekādu personisku varoņdarbu. Glābsies, tikai paciešot slimības un ciešanas. Kāpēc nebūs varoņdarbu? Tāpēc, ka cilvēkos nebūs pazemības, bet bez pazemības varoņdarbi nesīs vairāk ļauna nekā laba, var pat pazudināt cilvēku, tā kā tie nevilus rada askētiem augstas domas par sevi un pievīluma stāvokli. Tikai ļoti pieredzējušu garīgu cilvēku vadībā var tikt pieļauti tie vai citi varoņdarbi, taču viņu tagad nav, neatradīsi. Tagad vadītājs ir pats Kungs un daļēji grāmatas, kuram tās ir un kurš var tās saprast. Kā tad vada Kungs? Pieļauj vajāšanas, apvainojumus, slimības, ilgstošu vecumu ar grūtumu un vājumu. Ir teikts — glābsies ticībā, paciešot slimības un ciešanas, un grēku nožēlā.

Dievam tīkamie svētie skaidro mums, ka pēdējos laikos mūku dzīves kā tādas vispār nebūs vai arī šur tur paliks tās ārējā puse, bet bez mūku dzīves satura.

Svētnieks Teofans Vientuļnieks (1815 — 1894)

Kaut gan kristietības vārdu dzirdēs it visur un visur varēs redzēt baznīcas un svētkalpotāju kārtas, taču tas viss ir tikai ārišķība, bet no iekšpuses reāla atkāpšanās.

Čerņigovas shiarhimandrīts Lavrentijs († 1950)

Nāk laiks, kad aizslēgtās baznīcas tiks remontētas, labiekārtotas ne tikai no ārpuses, bet arī no iekšpuses. Tiks apzeltīti gan baznīcu, gan zvanu torņu kupoli, bet, kad visu pabeigs, pienāks laiks, kad pie varas nāks antikrists. Lūdzieties, lai Kungs mums paildzinātu šo laiku mūsu stiprināšanai, jo ir gaidāmi šausmīgi laiki. Redzat, cik viltīgi viss tiks gatavots?! Visi tempļi būs tik grandiozi krāšņi kā nekad, bet apmeklēt šos tempļus nedrīkstēs. Baznīcas būs, bet pareizticīgais kristietis tajās nedrīkstēs ieiet, jo tur netiks pienests Jēzus Kristus Bezasiņu upuris, bet būs tur viss “sātaniskais” pūlis. Baznīcu remontī turpināsies līdz pašai antikrista atnākšanai.

Uzreiz sāksies vajāšanas uz Jeruzalemes zemes, bet pēc tam arī pa visām zemeslodes vietām tiks izlietas pēdējās asinis mūsu Pestītāja Jēzus Kristus vārda dēļ. No jums, mani bērni, daudzi nodzīvos līdz šim šausmīgajam laikam. Kristiešus nonāvēs un izsūtīs uz tuksnešainām vietām, bet Kungs palīdzēs un uzturēs savus sekotājus. Tajos laikos vēl būs spēcīgi cīnītāji, pareizticības balsti, kuros spēcīgi darbosies Jēzus lūgšana. Un Kungs pasargās ar Savu Visuvareno svētību, un viņi neredzēs tās viltus zīmes, kuras tiks sagatavotas visiem cilvēkiem. Vēlreiz atgādinu, ka apmeklēt tās baznīcas nedrīkstēs, tajās nebūs svētības.

Optinas hieroshimamūks Anatolijs Jaunākais (Potapovs; † 1922)

Ķecerības izplatīsies visur, un daudzi tiks pievilti, cilvēka dzimuma ienaidnieks darbosies viltīgi, lai, ja tas ir iespējams, nosliektu uz ķecerību arī izredzētos. Viņš nesāks rupji atmet Svētās Trijādības Jēzus Kristus Dievības un Dievmātes cienības dogmatus, bet nemanāmi sāks izkropļot svēto tēvu no Svētā Gara atstāto Baznīcas mācību un pašu tās garu un nolikumus, un šīs ienaidnieka viltības pamanīs tikai

nedaudzi, kas sevišķi prasmīgi garīgajā dzīvē. Ķecerī pārņems varu Baznīcā, visur liks savus kalpus un godbijība tiks nonicināta. Pirmais viņu darbs būs patieso ganu vajāšana. Vajāti tiks ne tikai gani, bet arī visi Dieva kalpi, jo sātans, kurš vada ķecerību, necietīs godbijību. Pazīsti viņus, šos vilkus avju drēbēs, pēc to lepnās dabas, varaskāres. Būs apmelotāji, nodevēji, visapkārt sējošie naidu, ļaunumu. Lielus spaidus no ķeceriem cietīs mūki, un mūku dzīve tiks ķengāta. Mazdūšīgie nonāks lielā grūtsirdībā.

Bet tu, mans dēls, priecājies, kad nodzīvosi līdz tam laikam, jo tad ticīgie saņems vainagus jau par vienu vien stāvēšanu ticībā. Bīsties Kungu, mans dēls, bīsties pazaudēt sagatavoto vainagu, būt atņemtam no Kristus galējā tumsībā un mūžīgajās mokās, vīrišķīgi stāvi ticībā un, ja nepieciešams, ar prieku paciet izdzīšanu un citas bēdas, jo ar tevi būs Kungs... un svētie mocekļi un apliecinātāji — viņi ar prieku skatīsies uz tavu varoņdarbu.

Bēdas būs tiem mūkiem, kuri apkrausies ar īpašumu un bagātību un sava miera labad būs gatavi pakļauties ķeceriem. Viņi apklusinās savu sirdsapziņu, sakot: “Mēs pasargāsim un glābsim klosteri, un Kungs mums piedos.”

Nelaimīgie un pavisam akli kļuvušie nedomā par to, ka ar ķecerību klosterī ienāks dēmoni un tā vairs nebūs svēta vieta, bet parastas sienas, no kurienes atkāpsies svētība. Bet Dievs ir spēcīgāks par ienaidnieku un nekad nepametīs savus kalpus, un patiesie kristieši būs līdz laikmeta beigām, tikai izvēlēsies vientuļas, nošķirtas vietas. Nebīsties ciešanu, bet bīsties no pazudinošās ķecerības, jo tā nošķir svētību un atšķir no Kristus.

Tāpēc arī Kristus pavēlēja uzskatīt ķeceri par pagānu un muitinieku.

Svētais Antonijs Lielais († 358)

Mani mīļotie bērni, nāks laiks, kad mūki atstās tuksnešus un dosies uz bagātām pilsētām, kur tuksnešainu alu un šauru ceļu vietā cels lepnas ēkas, kas līdzināsies ķeizaru apartamentiem; nabadzības vietā pieaugs mīlestība pret bagātību krāšanu; pazemība tiks aizstāta ar lepnību; daudzi leposies ar plikām zināšanām bez labiem darbiem; mīlestība paliks vēsāka; atturības vietā pieaugs nesātība, un ļoti daudzi no mūkiem rūpēsies par izsmalcinātu ēdienu ne mazāk par pasaulīgajiem, no kuriem viņi atšķirsies tikai ar apģērbu un galvassegu; un, neskatoties uz to, ka dzīvos pasaulē, viņi sauks sevi par vientuļniekiem.

Turklāt viņi paaugstināsies, sakot: es turos pie Pāvila, es pie Apolla (1. Kor. 1, 12), it kā viss klosterniecības spēks būtu priekšgājēju nopelnos; viņi lielīsies ar saviem tēviem tāpat kā jūdi ar savu tēvu Abraāmu. Bet būs arī tajā laikā tādi, kas izrādīsies daudz labāki un pilnīgāki par mums; jo svētlaimīgāks ir tas, kurš varēja pārkāpt, bet nepārkāpa, varēja ļaunu izdarīt, bet neizdarīja, nekā tas, kurš tika vilkts pie labā kopā ar daudziem ticības censoņiem. Tāpēc Noass, Abraāms un Lats, kuri dzīvoja dedzīgu dzīvi starp ļauniem cilvēkiem, Svētajos Rakstos tiek tik daudz taisnīgi godāti.

Sirdsskaidrais Efraims Sīrietis **(† 373)**

Asarās un lūgšanās nepārtraukti lūgsim, dienu un nakti mezdamies Dieva priekšā, lai mēs, grēcīgie, izglābtos. Kam ir asaras un sirds satriekība, lai lūdz Kungu, lai tiktu vaļā no ciešanām, kādas nāks pār zemi, lai vispār neredzētu šo zvēru un nedzirdētu viņa biedēšanu. Būs vajadzīga vīrišķīga dvēsele, kura varētu saglabāt savu dzīvi kārdinājumu vidū. Ja cilvēks būs kaut nedaudz bezrūpīgs, viņš viegli pakļausies uzbrukumiem un tiks no ļaunās un viltīgās čūskas

zīmēm sagūstīts. Tāds neatradīs apžēlošanu tiesā; tur atklāsies, ka mocītājam viņš noticējis labprātīgi. Paturiet prātā, mani brāļi, zvēra pārmērīgo ļaunprātību un viņa ļaunuma izsmalcināto viltību — sāks viņš no vēdera, lai cilvēks, kad nonāks galējā uztura trūkumā, būtu spiests pieņemt viņa zīmogu, t.i., ļauno negoda zīmi, un ne jau uz kuras katras ķermeņa vietas, bet uz labās rokas, lai cilvēkam vairs nebūtu iespējams ar labo roku pārkrustīties, kā arī uz pieres, lai nevarētu attēlot Svēto Kunga vārdu vai slavējamo un godājamo mūsu Pestītāja Kristus krustu.*

Tas viss saskan ar Atklāsmes grāmatā teikto: “Un tas panāca to, ka visi lielie un mazie, bagātie un nabagie, brīvie un vergi uzspiež zīmi uz

** 1974. gadā Briselē tika oficiāli atklāts gigantiska izmēra kompjuuters, kuram dots zīmīgs nosaukums “zvērs”. Tas aizņem 3 stāvus 13 stāvu ēkā. Starptautiskā kompjueterkoda skaitlis ir 666. Katram cilvēkam pasaulē ir paredzēts savs personiskais numurs. Pašreiz pilnā sparā ievieš kredītkartes, taču vēlāk cilvēka personiskais numurs tiks likts uz labās rokas vai pieres. Šīs sistēmas mērķis ir pilnīga kontrole pār cilvēkiem. Tā kā viss tiks kompjueterizēts, tad skaidrs, ka cilvēks, kurš neieklāusies šajā sistēmā, nevarēs ne pirkt, ne pārdot. Lietas attīstās ļoti strauji, un šajā sakarā tiek veikti zinātniski darbi un pētījumi, kurus ik pa brīdim varam izlasīt preses izdevumos.*

savas labās rokas vai uz pieres, lai neviens nevarētu ne pirkt, ne pārdot, kam nav šās zīmes — zvēra vārda vai viņa vārda skaitļa. Šeit slēpjas gudrība. Kam ir saprašana, lai izdibina zvēra skaitli, jo tas ir cilvēka skaitlis; un viņa skaitlis ir 666” (Atkl. 13, 16—18).

Tāpēc, mani brāļi, visiem Kristu mīlošiem cilvēkiem priekšā stāv briesmīgs varoņdarbs, lai līdz nāves stundai nenonāktu bailēs un nepaliktu bezdarbībā, kad čūska sāks likt savu zīmogu Pestītāja krusta vietā. Pie tam arī Kungs neatkāpjas no tādiem, bet apgaismo un piesaista Sev. Mūsu Kungs klusumā atnāks pie mums visiem, mūsu dēļ atvairīs zvēra viltīgos paņēmienu.

Nenovēršamais varoņdarbs ir pie durvīm. Paņemsim ticības vairogu. Jo ļaunprātīgais, cietsirdīgais zaglis atnāks savā laikā ar nolūku apzagt, noburt, pazudināt patiesā gana izredzēto ganāmpulku; atnāks tādā veidolā, lai pieviltu visus, atnāks pazemīgs, lēnprātīgs, nepatiesības nīdētājs, kā viņš pats par sevi teiks, elku noliedzēs, labsirdīgs, nabagus mīlošs, augstākā pakāpē tīkams, pastāvīgs, pret visiem maīgs, sevišķi cenošs jūdu tautu, jo jūdi gaidīs viņa atnākšanu. Bez tam viņš ar lielu varu veiks zīmes, brīnumus, biedējošas parādības un izmantos viltīgus līdzekļus, lai visiem izpatiktu, lai tauta viņu ātri

iemīlētu. Neņems dāvanas, nerunās dusmīgi, nepieņems neapmierinātu izskatu, bet ar godbijīgu ārieni sāks pievilt pasauli, kamēr nekļūs par valdnieku. Kad daudzas tautas ieraudzīs tādus tikumus un spēkus, visi pēkšņi pieņems vienu domu un ar lielu prieku pasludinās viņu par valdnieku, sakot cits citam, vai atradīsies vēl kāds cilvēks, kas būtu tik labsirdīgs un taisns?

Drīzumā viņa valstība tiks nostiprināta. Tad šī čūska paaugstināsies sirdī un izgrūdis savu rūgtumu, sāks visus apspiest un apgānīs dvēseles, nerādot vairs godbijību, bet katrā situācijā rīkosies kā cietsirdīgs, dusmīgs, nepacietīgs, nekārtīgs, briesmīgs, atbaidošs, straujš, naidīgs, pretīgs, ļauns, pazudinošs, bezkaunīgs cilvēks, kurš visu cilvēku dzimumu cenšas ieogrūt bezgoda muklājā. Viņš rādīs daudzskaitlīgas zīmes, bet melīgi, nepatiesi. Daudzi noticēs un izslavēs viņu kā stipru dievu.

Tad stipri vaimanās un nopūtīsies katra dvēsele; tad visi ieraudzīs, ka neizsakāmas ciešanas tos piemeklē dienu un nakti, un nekur neatradīs barību, lai remdētu izsalkumu. Jo cietsirdīgi uzraugi tiks nolikti tādās vietās, ka tikai tie, kuriem ir uz pieres vai labās rokas mocītāja zīmogs, drīkstēs nopirkt nedaudz barības, kāda atradīsies. Tad zīdaiņi mirs mātes klēpī, mirs

arī māte, noliekusies pār savu bērnu, nomirs arī tēvs ar sievu un bērniem tirgus laukumā, un nebūs neviena, kas tos apglabātu un ieliktu zārkā.

Katrs ar nopūtām teiks no rīta: “Kad iestāsies vakars, lai mēs atpūstos?” Kad iestāsies vakars, katrs ar rūgtām asarām teiks pats sev: “Vai drīz būs rītausma, lai mēs izbēgtu no mūs piemeklējušām ciešanām?” Bet nav kur skriet un slēpties, jo viss atrodas sajukumā — gan jūra, gan sauszeme. Tāpēc arī Kungs teica: esiet modri, nepieņēmīgi lūdzoties par to, lai izbēgtu ciešanas. Smirdoņa jūrā, smirdoņa uz sauszemes; bailes uz jūras, bailes uz sauszemes. Zelta un sudraba daudzums uz zīda apģērbiem neatnesīs nekādu labumu šajā ciešanu laikā, bet visi cilvēki sauks par svētlaimīgiem mirušos, kuri tika apbedīti pirms lielo ciešanu atnākšanas. Un visiem, kuri pieņēmuši antikrista zīmogu un pielūguši antikristu kā Dievu, nebūs nekādas daļas Kristus valstībā, bet kopā ar čūsku viņi tiks iemesti elles briesmās*.

Bet, pirms tas notiks, Dievs savā žēlsirdībā

**Ja kāds pielūdz zvēru vai viņa tēlu un pieņem zīmi uz savas pieres vai savas rokas, tam būs arī jādzer Dieva dusmu vīns neatšķaidīts, kas ieliets viņa bardzības kausā, un tam būs jācieš mokas ugunī un sērā svēto eņģeļu un Jēra priekšā.*

sūtīs Eliju un Enoku*, lai viņi pasludinātu cilvēku dzimumam dievbijību, droši sludinātu visiem Dieva atziņu, iemācītu neticēt mocītājam bailu dēļ, saucot un sakot: “Tā ir viltība, ak, cilvēki! Lai nenotic neviens tai nekādā mērā, neviens lai nepakļaujas Dieva pretiniekam; neviens no jums lai nebaidās, jo tas drīz kļūs bezdarbīgs. Lūk, Kungs nāk no debesīm tiesāt visus, kuri noticējuši viņa zīmēm!”

Starp citu, tikai nedaudzi gribēs uz klausīt un noticēt praviešu sludināšanai.

Daudzi no svētajiem, kādi atradīsies tajā laikā, upēm lies asaras Svētajam Dievam, lai atbrīvotos no čūskas, lielā steigā bēgs uz tuksnešiem un ar bailēm slēpsies kalnos un alās, lielā pazemībā lūdzoties dienu un nakti. Un tiks dāvāta viņiem no Dieva žēlastība. Viņš novedīs viņus tam paredzētajās vietās, un tie izglābsies, slēpjoties aizās un alās, neredzot antikrista parādības un drausmas, jo tiem, kuriem ir atziņa, bez grūtī-

Un viņu mocību dūmi paceļas augšup mūžu mūžos; un nav miera ne dienu, ne nakti tiem, kas pielūdz zvēru un viņa tēlu un pieņem viņa vārda zīmi (Atkl. 14, 9—11).

** Un es likšu saviem diviem lieciniekiem, ka tie, maisos tērpti, pravietos tūkstoš divi simti sešdesmit dienas (Atkl. 11, 3).*

bām tiks zināma antikrista atnākšana.

Bet, kuram prāts nesas uz sadzīvīskām rūpēm un kurš mīl pasaulīgo, tam nekļūs tas skaidrs, jo, vienmēr piesaistīts sadzīves darbiem, viņš, kaut arī sadzirdēs, taču nenoticēs un nonicinās sacīto. Bet svētie nostiprināsies, jo būs atteikušies no visām šīs dzīves rūpēm.

Tad raudās visa zeme un jūra, raudās gaiss, raudās savvaļas zvēri un debesu putni, raudās kalni un augstienes, un koki līdzenumos, jo visi novirzījušies no Svētā Dieva un noticējuši maldiem, pieņemot dzīvudarošā Pestītāja krusta vietā nešķīsto un Dievam pretīgo zīmogu. Raudās zeme un jūra, jo apklusīs cilvēku mutēs psalmu balss un lūgšanas; lielām asarām raudās visas Kristus Baznīcas, jo nebūs svētkalpojumu un upura.

Svētais Jānis Zeltamute (347—407)

Jo tā, kā tais dienās priekš ūdens plūdiem tie rija un plītēja, precējās un devās laulībā līdz tai dienai, kad Noass iegāja šķirstā, un tie nenāca pie saprašanas, iekāms plūdi nāca un aizrāva visus, tāpat būs arī Cilvēka Dēla atnākšana (Mt 24, 38—39). Jēzus Kristus teica to kā pierādījumu tam, ka Viņš nāks pēkšņi un negaidīti, kad lielākā daļa slīks baudās. To pašu runā arī

apustulis Pāvils: “Kad sacīs: nu ir miers un drošība, tad pēkšņi pār viņiem nāks posts” (1. Tes. 5, 3). Skaidrojot šo pēkšņumu, apustulis piebilst: “Kā dzemdību sāpes pār grūtnieci”. Kā tad Jēzus Kristus teica? — “Pēc šā laika bēdām” (Mt 24, 29). Ja tad (pēdējos laikos) būs baudas, miers un drošība, kā teica apustulis, tad kāpēc Viņš saka: pēc šā laika bēdām? Kas par bēdām priekos? Baudas būs tikai tiem, kuriem nebūs nekādu jūtu. Tāpēc arī apustulis neteica: kad būs miers; bet gan: kad sacīs — miers un drošība, attēlojot ar to viņu nejūtību; jo arī Noasa laikā cilvēki bez likuma piesātinājās ar baudām, taisnie savukārt pavadīja dzīvi ciešanās un skumjās. No tā redzams, ka ar antikrista atnākšanu starp negodīgajiem un atmetušajiem savas pestīšanas cerību vairošies neapvaldāma saldkaisle: tad būs nesātība, pārēšanās un dzeršana.

Sirdsskaidrais Sarovas Serafims (1759—1833)

Lielaļās ciešanu dienās, par kurām sacīts, ka neizglābsies nekāda miesa, ja izredzēto dēļ šīs dienas netiktu saīsinātas (Mt 24, 22), ticībā uzticīgo atlikumam nāksies pārciest uz sevis kaut ko līdzīgu tam, ko pārdzīvoja kādreiz Pats Pestī-

tājs, kad Viņš, karājoties Krustā, būdams pilnīgs Dievs un pilnīgs cilvēks, sajuta Sevi no Savas Dievības tik atstātu, ka sauca Viņam:

“Mans Dievs! Mans Dievs! Kāpēc Tu mani esi atstājis?”

Līdzīgu cilvēces atstātību no Dieva žēlastības būs jāpārdzīvo arī pēdējiem kristiešiem, bet tikai pavisam īsu brīdi, pēc kura nekavēsies parādīties Kungs visā savā slavā kopā ar visiem svētiem eņģeļiem. Un tad visā pilnībā notiks viss, kas no laiku gala nolikts Mūžīgajā Padomē.

Svētnieks Kirils, Jeruzalemes arhibīskaps († 18/31.3. 386 vai 387)

Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ (Mt 24, 4). Tā nav teiksma par pagājušo, bet pravietojums par nākotni, par to, kas nešaubīgi notiks.

Un mēs ne no sevis pravietojam (jo neesam cienīgi), bet iznesam laukā pateiktās un uzrakstītās pazīmes. Pats novēro, kas jau ir piepildījies un kas palicis nepiepildījies, un pasargi sevi.

Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ. Jo tad daudzi nāks manā vārdā un sacīs: Es esmu Kristus, un tie pievils daudzus (Mt 24, 4).

Tas ir piepildījies daļēji. Jo to runāja jau Si-

mons — burvis un daži citi no bezdievīgajiem ķecerību vadoņiem, citi pateiks mūsu laikos vai arī pēc mums.

Dzirdēsiet karus un karu daudzinašanu.

Un būs bada laiki un zemestrīce dažās vietās (Mt 24, 7). Un vēl: šausmu parādības un lielas zīmes no debesīm (Lk 21, 11).

Tāpēc esiet modri, jo jūs nezināt, kurā stundā jūsu Kungs nāk (Mt 24, 42).

Bet mēs, baznīcēni, pameklēsim mūsu Baznīcas pēdējo laiku zīmi. Kungs saka: un tad daudzi apgrēcināsies un viens otru nīdīs (Mt 24, 10).

Ja dzirdēsi, ka bīskapi iet pret bīskapiem, klēriķi pret klēriķiem, laji pret lajiem un aiziet pat līdz asinīm, neapmulsti, jo tas bija rakstīts jau uz priekšu. Pievērs uzmanību ne tam, kas pašreiz notiek, bet kas rakstīts. Ja eju bojā es, kas tevi mācu, tad neej bojā ar mani arī tu. Klausītājs var būt labāks par skolotāju, un tas, kas ir pēdējais, var būt pirmais, jo Valdītājs pieņem atnākušos arī vienpadsmitajā stundā. Ja starp apustuļiem tika atrasta nodevība, ko tur brīnīties, ja starp bīskapiem atrodas brāļu nīdēji. Bet šī pazīme attiecas ne tikai uz priekšniekiem, bet arī uz tautu. Jo teikts: tāpēc, ka netaisnība ies vairumā, mīlestība daudzus izdzīsīs (Mt 24, 12). Vai kāds no

priekšā stāvošiem var palielīties ar to, ka ir nelieluķojis patikā pret tuvāko? Vai biežāk nenotiek tā, ka lūpas skūpstā, bet seja savelkās nepatikā, acis ir priecīgas, bet sirds perina sliktu un, novēlot mieru, tiek gatavots ļaunums.

Ir arī šāda pazīme: šīs valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals (Mt 24, 14); kā redzam, gandrīz visa pasaule ir Kristus mācības piepildīta, — kas tad būs pēc tam?

Kad nu jūs redzēsiet izpostīšanas negantību stāvam svētā vietā, par ko pravietis Daniels sacījis: kas to lasa, lai uzmana (Mt 24, 15). Un vēl. Ja tad, kas jums sacīs: redzi šē ir Kristus vai tur, tad neticiet.

Nāids brāļu starpā jau dod vietu antikristam. Sātans gatavo šķelšanos cilvēkos, lai ērtāk būtu pieņemams, kad atnāks. Bet neviens no Kristus kalpiem kā šeit, tā arī citur esošiem lai nepieņāk pie ienaidnieka. Apustulis Pāvils deva skaidru pazīmi par viņu, kad sacīja: lai neviens jūs nemaldina ne šādā, ne tādā veidā, jo papriekš jānāk atkrišanai un atklāti jāparādās grēka cilvēkam, pazušanas dēlam, pretiniekam, kas sacēļas pret visu, kas saucas Dievs vai svētums, un pat ieņem vietu Dieva templī, pats sevi celdams par

Dievu. Vai jūs neatceraties, ka es par to jums esmu runājis, vēl pie jums būdams? Un jūs zināt, kas ir tagad tas kavēklis, kura dēļ viņš atklāti parādīsies tikai tad, kad būs pienācis viņa laiks. Jo netaisnības noslēpumainais spēks jau ir darbā, tikai tam, kas to līdz šim kavē, papriekš jāpazūd. Tikai tad netaisnais parādīsies atklāti, un Kungs Jēzus iznīcinās viņu ar Savas mutes elpu un izdeldēs viņu, kad pats atnāks godībā. Jo viņa (šī pretinieka) parādīšanās ar visu viņa viltus varu, zīmēm un brīnumiem ir sātana darbs, kas ar visādiem netaisnības līdzekļiem pieviļ tos, kas iet pazušanā, tāpēc ka tie nav pieņēmuši patieso mīlestību, kas tos būtu izglābusi (2. Tes. 2, 3—10).

Tā runāja Pāvils; tagad jau ir atkāpšanās, jo cilvēki ir atkāpušies no pareizās ticības. Un agrāk ķeceri bija redzami, bet tagad Baznīca ir pilna ar maskētiem ķeceriem, jo cilvēki ir atkāpušies no ticības un glaimo dzirdei (2. Tim. 4, 3—4).

Ja vārds viņiem izdabā, viņi klausās labprātīgi. Lielākā daļa ir atkāpusies no pareizas mācības, drīzāk izvēlas slikto nekā dod priekšroku labajam. Tā jau ir atkāpšanās un ienaidnieks ir gatavs nākt pēc laupījuma. Tāpēc, cilvēk, uzmanī sevi un sargi dvēseli. Baznīca tagad tev lieci-

na dzīvā Dieva priekšā un stāsta par antikristu pirms viņa atnākšanas jau laikus.

Vai tavā laikā viņš būs, nezinām, vai pēc tevis, arī nezinām. Bet tev ir labi zināt to un piesargāties.

Īstais Kristus, Vienpiedzimušais Dieva Dēls, nenāks no zemes. Ja kāds atnāks, veicot parādības tuksnesī, neej. Ja teiks — šeit ir Kristus vai tur, netici. Neskaties lejup un uz zemi. Valdītājs nonāks no debesīm un nevis viens kā iepriekš, bet eņģeļu tūkstošu pavadībā, un ne slepeni kā lietus uz aitas vilnas, bet redzami atspīdot kā zibens. Jo Pats Kristus teica: kā zibens izšaujas no rīta puses un atspīd līdz vakara pusei, tā būs arī Cilvēka Dēla atnākšana (Mt 24, 27). Un vēl: un redzēs Cilvēka Dēlu nākam debess padebešos ar lielu spēku un godību. Un viņš izsūtīs savus eņģeļus ar lielu bazūnes skaņu, un tie sakrās viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram (Mt 24, 30, 31).

Pēc mana prāta tā laika mocekļi būs augstāki par visiem mocekļiem. Iepriekšējie mocekļi cīnījās tikai ar cilvēkiem, antikrista laikos cilvēki karos ar pašu sātanu.

Arhimandriņš Jānis (Krestjankins).

Pleskavas — Pečoru klosteris)

Netaisnības noslēpums pieņemas spēkā tieši tāpēc, ka līdz galam ir vājinājusies mūsu pretestība tam, mūsu sapratne par to. Mēs savā apmātībā aizmirstam par Dievu, aizmirstam Debesis, aizmirstam Mūžību. Cilvēkiem pilnīgi iegrimstot miesīgajā dzīvē, izplešas visu aprijošā netiklība. Nelikumīgi ieņemtie mazuļi parādās pasaulē slimi, no piedzimšanas brīža apsēsti ar naida garu, brīžiem viņi ļaunumā apsteidz pieaugušos. Pusaudži, kuriem sveša bērnišķīga vaļsirdība, spēlē pieaugušajos, apdullinošajās ķīmiskajās vielās viņi meklē sevišķus redzējumus un sajūtas, bieži vien atrodot tajās nāvi. Jaunekļi un jaunietes, nezinot paša nevainīguma jēgu un tīrību, grimst tādu dubļu purvā, kuru stādoties priekšā pārņem šausmas un kauns runāt. Narkotiskais dullums daudziem kļūst par vienīgo dzīves realitāti. Bet sātāniskā skaļuma dārdoņa, ielauzusies mūsu mājās no televīzijas ekrāniem, apdullina, apstulbina visus — no liela līdz mazam, ievēl visus sātāniskā virpuļa mutulī, ar varu pakļaujot dvēseles. Un mēs neaizdomājoties, t.i., labprātīgi ielaižam savās mājās visāda veida televīzijas magus un mācāmiešus no viņiem, kā ātrāk un drošāk, neatgriezeniskāk

pazudināt dvēseli. No nodevības, stihiskās lepnības, melu un iedomības tumsas izkaltās ķēdes arvien stiprāk apvij mūsu sirdi, sasien mūsu prātu, mūsu rokas, visu mūsu būtību. Un mēs kļūstam nespējīgi ne uz ko labu. Un gaišais Sargeņģelis stāv no attāluma, apraudot mūsu sirdis, kuras kļuvušas par dēmonu rotaļlietām.

Jau tagad mēs dzirdam un lasām periodiskajos izdevumos par visādām parādībām — zīmēm gan debesīs, gan uz zemes: par spīdošiem lidojošiem objektiem, par “labiņajiem” citplanētiešiem, kuri ielaužas mūsu līdzgaitnieku dzīvē, uzspiežot viņiem noteiktas dzīves un uzvedības normas jau ne tikai domās, bet arī darbos, veicot šķietamus brīnumus, pieradinot pievilto pie pilnīgas paklausības sev. Ir pat pašnāvību gadījumi, kuri veikti šo aizgādņu ietekmē. Un nevienu nepārsteidz tāds uzplūdums, nevienam nerodas doma: bet no kurienes tad viņi ir, kāpēc atnākuši un kur bija agrāk? Bet, ja kāds arī visas šīs parādības tajā pašā presē nosauktu savā vārdā, patektu, ka tie ir aptumšotās bezdievīgās pasaules dēmoni, lasītāji tik un tā nebūtu vairs spējīgi apdomāt un saprast, ko gan nes sevī visas šīs parādības un spēles.

Bet jaunās pēdējā laikā atklājušās dziedināšanas spējas ar apgaismību, gaišredzību, tālredzību

daudziem, ļoti daudziem dažāda vecuma cilvēkiem ar dažādu izglītību? No jaunekļa, kurš ar grēku uz pusēm apgūst skolas programmu, līdz augstskolas pasniedzējam, no tantiņas — mājsaimnieces līdz daudzpusīgi izglītotai dāmai. Pārsteidzoši, ka viņi visi, būdami bez jebkādas medicīniskas izglītības, pieņem atklājumu kā debesu velti. Ja dāvana, tad dāvana! Bet no kā un kāpēc, ko tā var atnest “ārstam” un slimniekam? “Ārstam” tā atnesīs sātānisku lepību, bet pacientam visu dvēselisko un garīgo spēku līdzsvara izjaukšanu — apsēstību.

Tas viss, mani mīlie, ir laika zīmes. Tas viss nozīmē, ka kristietība kā gars pasaulei kalpojošajam un kņadā esošajam pūlim nemanāmā veidā attālinās no cilvēku vidus, atstāj pasauli galīgi krišanai. Un visiem dzīvojošiem uz zemes mūsu laikos rodas tuvojošās katastrofas priekšsajūta, bet cilvēce, smagu priekšnojautu nospiesta, negrib apstāties, apdomāties, saprast, kas ar to notiek. Sātāniskie spēki pakļāvuši prātu un sirdi tiem, kas dzīvo grēkā, kas saliec un izkropļo cilvēku tiktāl, ka viņš pārstāj redzēt Dievu, viņš jau vairs nevar iztaisnoties, lai viņa prāts apgaismotos ar Dievišķu patiesību un tumsa izgaistu.

Tagad pienāk tādas dienas, kad kristietības vārds dzirdams visur, baznīcas tiek atvērtas, pat

vairāk, nekā var atrast ticīgos. Bet nesteigsimies priecāties. Jo bieži vien tā ir tikai šķietamība, jo iekšpusē jau nav kristietības gara, mīlestības gara, Dieva gara, kurš rada un dod dzīvi, bet tur valda šī laikmeta gars — aizdomu, ļaunuma, strīdu gars. Pievīlēju garu un dēmoniskas mācības jau acīm redzami iekļuvušas baznīcas vidē. Svētkalpotāji, baznīcas tauta, ļaujot sev dzīvēt iet pēc sirds kāribām, vienlaicīgi lūdzot Dievu un kalpojot grēkam, saņem par to taisnīgu samaksu. Dievs viņus nedzird, bet sātans, Dieva spēka nesasiets, veic caur pieviltajiem savus nelietīgos darbus. Mani mīlie! Tērpieties Dieva bruņās, lai jūs varētu pretī stāties velna viltībām! Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem, pret ļaunajiem gariem zem debess (Ef. 6, 11—12).

Mani dārgie, nedrīkst mūsu laikos dzīvot nedomājot! Mēs visi, pat tie, kuri jau sen atrodas Baznīcas patvērumā, tiekam tagad pakļauti jaunas reliģiskas apziņas, viltus kristietības garīguma spēku ietekmei. Un visā tanī parādās “lielās atkāpšanās” apokaliptiskais veidols, kurš aptvers visu cilvēku dzimumu pirms pasaules beigām, ko mums Kungs tagad atgādina katru dienu.

Un tā nav sagādīšanās, mani brāļi, ka šajos

šausmīgajos apokaliptiskajos pasaules eksisten-
ces pēdējos laikos Dieva žēlastība sniedz roku
bojā ejošajam cilvēkam.

Dievmātes atklāsme Atona kalna mūkiem

“Dodu jums zināt, ka tikmēr, kamēr mana
ikona* atradīsies Svētajā kalnā Ibēras klosterī,
neko nebīstieties, bet dzīvojiet savās cellēs. Bet,

** Šī ikona 10.gs. pārdabiskā veidā parādījās Atona
kalna mūkiem. Jūrā parādījās uguns stabs, kas sniedzās
līdz debesīm. Kā izrādījās, tas izgāja no Dievmātes iko-
nas, kas vertikāli stāvēja ūdenī. Kad mūki gribēja šo iko-
nu paņemt, tā attālinājās no viņiem. Tajā laikā Ibēras
klosterī kalpoja starecs Gabriels, pēc izcelsmes gruzīns, kas
izcēlās ar savu svēto dzīvi.*

*Sapnī viņam parādījās Dievmāte un teica: “Pavēsti igu-
menam un brālībai, ka es gribu dot viņiem Savu ikonu
palīdzībai un aizsardzībai; tad brien jūrā un ej pa viļņiem,
un tad visi atzīs Manu mīlestību un labvēlību pret jūsu
klosteri.” Tā tas arī notika.*

*Mūki ar slavas dziesmām sagaidīja starecu Gabrielu
ar ikonu krastā un novietoja ikonu baznīcā. Taču no rīta
to vairs tur neatrada. Pēc ilgjiem meklējumiem, ikonu atra-
da virs klostera vārtiem. Nesapratnē viņi atkal to ienesa*

kad aiziešu no Ibēras klostera, tad katrs lai ņem savu tarbu un iet, kur pats zina.”

Konstantinopoles patriarhs Sirdsskaidrais Nifonts († 1460)

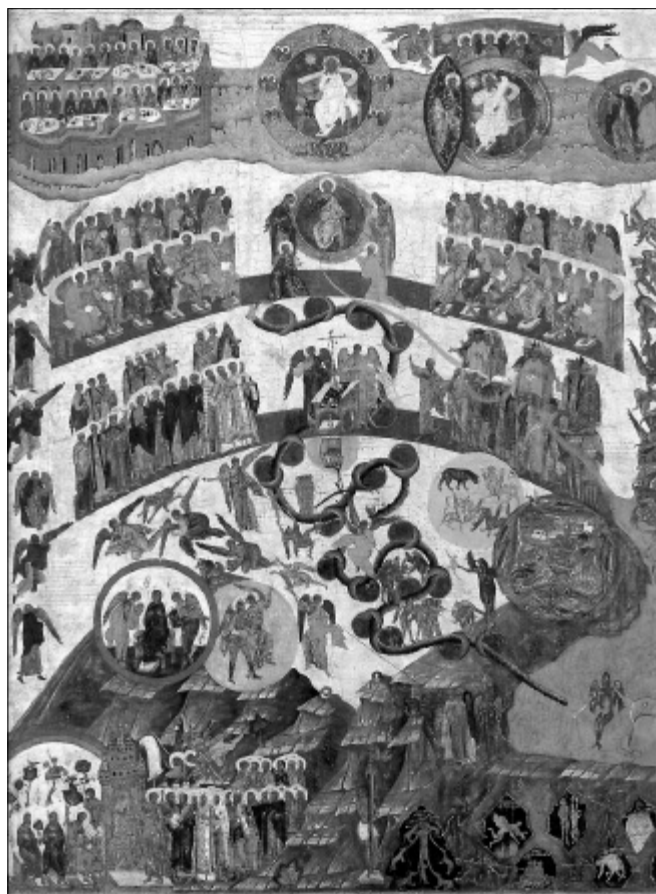
Līdz pašām šī laikmeta beigām neapsīks Dieva Kunga pravieši, kā arī sātana kalpotāji. Starp citu, pēdējā laikā tie, kuri patiesi strādās Dievam, sekmīgi noslēps sevi no cilvēkiem un neveiks viņu vidū zīmes un brīnumus pašreiz, bet ies pa tāda darba ceļu, kas būs kausēts paze-mībā, un Debesu valstībā tiks atrasti lielāki par Tēviem, kuri tika izslavēti parādību dēļ. Daudzi, neziņas pārņemti, kritīs bezdibenī, maldoties plata ceļa plašumā.

baznīcā. Taču nākamajā rītā atkārtojās tā pati parādība un tā tas atkārtojās vēl dažas reizes, kamēr Visšķīstā Jaunava neatklāja sirdsskaidrajam Gabrielam savu gribu, sakot, ka nevēlas, lai mūki viņu sargā, bet grib Pati būt mūku sargātāja. Kopš tā laika ikonas atrašanās vieta nav mainījusies.

Svētā tradīcija liecina, ka pēc Pestītāja augšāmcelšanās un pacelšanās debesīs apustuļi izgāja sludināt Evaņģēliju. Arī Dievmātei pēc Dieva gribas tika sava daļa — Atona kalns.

Lūgšana pret antikristu

Glāb mani, Kungs, no drīznākošā, Dievam pretīgā un ļaunā antikrista pievilšanas un pasargi mani no viņa tīkliem Tavā dārgā pestīšanas tuksnēsī. Dod man, Kungs, stiprību un vīrišķību nelokāmi apliecināt Tavu Svēto Vārdu, lai, bailēs no sātana, neatkāpjos, neatsakos no Tevis, mana Pestītāja un Izpircēja, no Tavas Svētās Baznīcas. Bet dod man, Kungs, dienu un nakti apraudāt savus grēkus un apžēlo mani, Kungs, Tavas briesmīgās Tiesas stundā. Āmen.

Lielā tiesa

